

SCHWARZWALD 2002

9 maj :

Om det nu finns någon högre makt "ovan där" så gav den oss skrämselficka när vi träffades på kajen kl. 18. Regnet var som sänt från himmeln lagom till att dom välputsade cyklarna samlades. Dom blev solkiga på några minuter. En å annan fällde då en tår. Men det kom ju att bli värre !! Krister kom som sist, hans cykel var välputsad för han hade antagligen stått på Kusttorget å putsat in i det sista. Med Ronny i spetsen rullade vi ombord på skutan Germanica och efter att ha surrat lasten begav vi oss uppåt för att installera oss in dom vansinnigt små hytterna. Man kliver inte in en sån hytt utan man tar på sig den! Jag blev lugn när grabbarna berättade att dessa är gigantiska i jämförelse med dom vid propelleraxeln på Skottlandsbåten. Kocken på skutan bjöd på buffé och killarna åt som galna. Helt okej faktiskt men öl å vin pumpen stängde ju alldeles för tidigt.

Det blev några öl under kvällen innan vi baxade in oss som sillar i sängarna.

**Under natten kom jag på att
öronpropparna funkar bra på natten
också !!**

---

12 maj

**DING DONG !! DING DONG !! Hjälp var är
detta !! Klockfan började slå redan vid 6
tiden !!!**

**Frukosten var under stor omsorg serverad
av värdinnan i deras vardagsrum. Även
denna lokala förplägnad var kryddad med en
hel del tysk givmildhet. Men hade inte den
funnits så hade väl ingen stått ut med
kyrklockorna i Wiezenbach. Vädret visade
sig även idag vara lite regnberikad. Tanken
idag var att ansluta oss till den berömda
"Schwarzwald hohe-strasse" eller vägnr.
500 som löper som ett turiststråk igenom
den svarta skogen. Tanken var alla fall god
så att säga. Jag, som reisleiter, drog med
sällskapet upp på dom lummiga kullar och
det visade sig vara en riktig london-dimma
på toppen så vi missade den korsande vägen
och fick oss en tur neråt dom tyska
vindistrikten och utsikt över den stora
floden Rhen som avgränsar Tyskland från
det riktiga vinlandet i väster. Dock fast
besluten att göra ett nytt försök att nå nr.
500. På väg i rätt riktning, upp i bergen igen
visade det sig att en viss Sukisuki, även
kallad "Ken", började smälla å leva i
uppförsbackarna så våra eminenta
mekaniker fick i ledning av chefsmekaniker
tillika "superweisern" Herr Lindqvist kavla
upp ärmarna. Felet verkade dock ha fått en
viss respekt för sällskapet så det gick att
fortsätta rulla upp på dom lummiga tvenne
grönfärgade skogs kullarna.**

**Nu fick vi oss en rejäl tur på denna härliga
väg, dock med fortsatt dimma och dis.
Stundom över dimman, stundom under den
tog vi oss ner via Oberwolfach och Wolfach
till Haslach. På väg in till en av grannbyarna
till Haslach hade vi precis beslutat oss för**

att få oss ett skrovmål. Samtidigt som vi hittar ett ställe och vi har parkerat hojarna utanför Zum Oxen, försvinner halva gänget över gatan. En dam, med stor kvinnlig fägring, hade fått motorstopp och stod där med huvudet på sned när gentlemännen hjälpte henne att baxa bilen till ett säkrare ställe. Jojo nu är det bäst att räkna in gubbarna innan vi går in tänkte jag för mej själv.

På Zum Oxen var det tydligen sparris som gällde. Jag själv kände ett så stort behov av näringstillskott så det fick bli en stor portion av denna varan. Många följde mitt exempel, men det fanns några som inte kände lika stort behov och tänkte att det skulle räcka med en god soppa. Den uppenbart inställsamma kyparen, av det kvinnliga könet som vi kort å gott kan kalla "kärringen", skakade på huvudet när hon klottrade ner beställningen. Hon hade väl antagligen tänkt sig att tjäna sig en hacka . Soppan visade sig, enligt utsago, ha varit god men var serverad i en kaffekopp. Inget för karlakarlar som suttit på sin järnhäst i några timmar alltså. Färden fortsatte nedåt södra delen av skogen. Här slingrar sig vägen än mer runt dalsänkorna. Vi passerar Feldberg, skogens högsta punkt, för att sedan rulla ner mot Todtnau , tysklands äldsta skidort och anlända till våran huvuddestination Todtmoos vid 17:30. Denna visade sig vara en helt underbar liten by. En skidort med ansenligt vacker omnejd. Som taget ur en Märklin katalog kan man säga. Vi hittade snart till vårat residens, Haus Shönbühl, ägt av en äldre dam och hennes man. Lore hette hon och visade sig innehava veckans högsta grad av givmildhet. Huset bjöd på en mycket trevlig miljö och en helt otroligt vacker utsikt över byn och dom omgivande gröna kullarna. Och ett centralt beläget Kyrktorn !! Det visade dock att denna hade en lite mer diskret framtoning än den förra. Efter att ha installerat oss i rummen, som vi skulle tillbringa 3 nätter i, traskade vi ner till byn för att utöva den nästmest viktiga sysselsättningen under resan. ÄTA !! En av byns restauranger, Ratstube tror jag den

hette, bjöd på en helt fantastisk mat, serverad snabbt och lätt. Dessutom samtidigt till alla. Jag tror vi alla gav den det högsta betyget av alla under veckan. Lore hade sett till så att "Obslern" inte kostade något. Frågan är om någon hade beställt någon om den hade det ? När vi åter satte nyckeln i dörren till Haus Shönbühl , och gjort entré i sällskapsrummet, såg vi att allas våran Lori ställt fram en back med öl. -Trevlig dam det där dö !! Det blev mycket tjöööt i stugan innan huvuden lades på dom välstoppade kuddarna. Reisleitern själv, som försett sig med ett enkel rum, kunde somna in i sin djupaste sömn utan öronproppar den här gången. . Sicken dag, sicken touring dag !!

[Fortsättning>>](#)

(Årets bild 2002)

13 maj :

Dimman låg tät över gran och lärk när jag likt "Stig-Helmer" öppnade det lilla fönstret. En tidig frukost gav oss möjligheten att redan vid niotiden rulla ner för vägen till byn. I full förhoppning att ta oss söderut mot schweiziska gränsen och väster mot Frankrike, men det visade sig stå en lastbil i vägen med VW golf käckt inkilad strax under vänster lampglas. Det var bara att vända om och ta en alternativ väg, men som vi nu vet så finns det inga dåliga vägar i den stora skogen. Bara härligt släta goa kurviga .... Vägar. Dessa bar oss nu bort mot Basel, strax norr om över gränsen och till Mullhose. Grabbarna Duce Lasse och HD Torsten hade redan planlagt vårt besök här med att delge oss informationen om att här finnas skulle ett bilmuseum. Det visade vara ett utan motstycke. Museét startades av två Bugatti tokiga bröder som la alla sina pengar på dessa bilar. Bröderna Schlumpf. Helt okej med lite kultur om än av det mer tekniska slaget. Passade sällskapet dock som handen i handsken. Här passade vi också på att pröva det franska köket. Jo då god mat även här. Resan fortsatte mot gränsen igen och strax innanför fann vi en vingård där vi gick å smuttade lite på det som erbjöds. Mmmm !! Gott gott. Här ökade vi på tjänstevikten några kilo då vi tog med oss en del gårdens varor. Nu hade solen trängt undan en del av molnen och vi lapade

lite sol i gräset. Eller jag, menar jag ! För att någon minut senare vakna till, sätta mej upp och konstatera att "Sukisukin" börjat strula igen . Nu hade mekanikerna tagit på hårdhandskarna och kört in huvudena rejält under den stackars hojen. Efter ett tag rullade vi igen, hem till våran Lore ! Vägarna överträffar nu nästan sig själva. Att komma in i en kurva, lägga ner hojen ordentligt, dra på lite lagom igenom alla dom nästan 360 graderna och sedan vinka lite käckt till killen längs bak säger väl en del. Då svänger det rejält.

När vi rullar in på parkeringen har klockan hunnit bli ganska mycket. Efter att ha vaskat av oss vägdamm och klämt några goa pilsner så drar vi oss ner till stjärnresturangen från gårdagen. Även idag bjuder den på mat som väcker känslor med gastronomiska höjder. Kvällen bjuder även på läckerheter från våran vingård vid gränsen, då grabbarna nallar lite på "tjänstevikten". Det tyska vita vinet är gott och det tyckte nog även Magnus, tror jag !

Efter en lika innehållsrik dag så tar vi på småtimmarna oss upp på rummen för att vila våra trötta kroppar. När sömnen börjar gripa tag om sinnet och man känner Herr Blund göra entré vaknar man till av något som avger sig en del mystiska ljud . Det verkar komma från parkeringen !! Jag öppnar mitt lilla "gökurs fönster" och registrerar en del konstiga ljud. Ha !! Grabbarna polerar sina klenoder mitt i natten !! Det skall fan skaffa HD, då får man ju jobba övertid för att hålla dem i trim. Jag stoppar i öronpropparna och somnar in igen.

---

14 maj:

Idag blev det lite av en slappar dag. Frukosten blev väl lite senare än vanligt. Nu visade sig att Lasse hade fått problem med den italienska hingsten. Ducatin hade avgett sig missljud och det visade sig vara ett framhjulslager som var slitet. Fram med verktygen igen. Jag själv kände mej lite överflödig så jag tog mej en rejäl morgon tur.

Senare när Lasse gett sig av för att införskaffa nya reservdelar, så tog vi andra en svängom i bergen. På vägen fann vi plats en härlig utsikt där vi tog fram kameran och fotograferade alla gubbarna på sina hojar. Turen gick mot S:t Blasien och Schluchsee som bjöd på trevliga vyer. Väl tillbaka i Todtmoos hade vi bestämt oss för att pröva en delikatess som jag personligen hade väntat på länge. Apfelstrudel !! Fikade på Restaurant Maien där dom bjöd på en underbar sådan. Himlens makter erbjöd ett härligt väder så det bar emot att slänga på sig mc kläderna igen. Några gubbar ville dock ta sig en sväng i byn. Magnus, Ronny, Torsten å jag själv slängde käckt över ena benet över sadeln och tog oss tillbaka till Feldberg. Här låg till och med snön kvar på sina ställen. Vi svängde in vid ett trevlig ställe för att få oss lite lunch. Det blev en gulash soppa som värmden den lilla magen. Även här lyste solen på oss. Härligt !! Medan vi var ute å roade oss i den stora skogen så hade dom andra tagit på stället vid det lilla torget i Todtmoos för äta. Dom hade minsann fått i sig en hel tre rätters. Sicka matvrak. Det visade sig när vi kommit tillbaka att linkan hade fått åkt med våran husvärd i deras bil. Linkan berättade att färden hade gått undan rejält, då karln måste ha varit tysk mästare i rally. Hjullagret hade blivit bytt i alla fall.

Efter en del personlig vård samlades vi på Lore egna lilla balkong. Här klämde vi några små gröna innan vi drog ner till Restaurang Löwen. Här bjöds på god mat o dryck av en korpulent kvinna. En mycket trevlig miljö även här. När middagen sjunkit undan så traskade vi en sväng innan vi hittade en liten pub på en liten bakgård. Här kunde vi beskåda en del av lokalbefolkningen. Och byns ende skidlärare, som serverade ölen till oss. Efter det tog Lars Erik oss med på en weinstube som låg uppe i en backe. Här serverades vin i stora glas. Blandningen av drycker gjorde dock att det börjar bli lite tröttsamt så sedan drog vi oss hemåt. Lite "eftersnack" innan läggdags hann vi med innan ögonlocken fick sluta sig.

15 maj:

Efter frukost och utcheckning rullar vi ur den lilla byn Todtmoos för att låta våra hästar av stål bära oss upp mot norra svartsbogen igen. Vi passerar många fina ställen, lite regn skvalar ner ett par gånger men vädret visar sig bli bättre igen. Vi rullar igenom den staden Triberg, känd för sina fina gökur och deras handel med julpynt året om. Lunch intar vi sedan i en jättefin liten by som heter S:t Petersthal. Hittar sedan in på den berömda vägen 500 som vi följer ända upp till byn Forbach. På vägen upplever vi många fina intryck då vädret gör rättvisa för denna fantastiska väg. Hotell Löwen heter vårt nästa ställe som alltså ligger i den lilla byn Forbach som inte långt från vårt tidigare anhalt Weisenbach. Löwen bjuder på ett underbart läge alldeles vid en träbro. Här kan vi ställa in våra kära kamrater i ett stort garage. Rummen är okej och middagen äter vi på hotellet. Senare på kvällen hamnar en del av oss på en Turkisk pub där grabbarna får i sig en å annan ouzo mellan ölen.

---

16 maj:

Denna dag går i autobahnarnas tecken. Varmt blev det men efter att ha svalkat struparna med öl och fått i oss lite tysk snabbmat på ett Inbiss kunde vi fortsätta upp mot vårt sista ställe i Tyskland. Klockan 16:00 rullar vi in vid Villa Löwenhertz. Ett riktigt bikerhotell hade reklamen sagt och det stämde verkligen. Visst det var ju lite spartanskt men det passade sällskapet bra. Sällskapet blev dock lite spaka när ett gäng tyska motorbusar kom dundrade in och spände blicken i oss och knackade i våra bord – Trevliga killar det där du !! Vid det här laget hade ju både en Japps och en Italienare krånglat så nu var det väl Jänkarnas tur. Ronnys cykel visade sig ha ett dåligt batteri så det blev

lite mekning även i kväll. Det räckte dock bara att fylla på vatten och ladda upp det så funkade det igen. Huset system när det gäller mat å dryck var väl smått unikt. Vid incheckning fick man ett litet gult kort som man skulle lämna fram när behövde något. Sedan var det bara att betala när man åkte hem. Det blev kycklingbröst till middag och en massa annat gott. Även en runda biljard fick en del spelat innan det var dags att hoppa ner i sänghalmen.

---

17 maj :

Frukosten blev tidig och vi kom iväg i god tid. Vädret bjöd på sol hela dagen och vägarna blev riktigt fina den sista biten upp mot Kiel. Båten gick som planerat på kvällen och buffén fick en ny chans att mätta våra tomma magar.

18 maj :

Färjan anländer till kajen i Götet och efter avsked till grabbarna så rullar vi rakt in i ordningsmaktens klor som dagen till ära tyckte att vi skulle behöva blåsa ballonger för dom. Alla verkade klara sig så vi kunde rulla hem

Jag vill tacka grabbarna för en helt sanslöst trevlig vecka.

Det har vi inte gjort för sista gången !!

Pelle